

The Talmud says "One must always be careful of wronging his wife, for her tears are frequent and she is quickly hurt."

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Nasso** (אָנָס | Take up)
- **Torah:** Numbers 4:21-7:89
- **Haftarah:** Judges 13:2-5
- **Gospel:** John 11:1-54

Erasing God's Name

The husband of the woman suspected of adultery is brought to the Tabernacle. The priest officiating the ritual prepares a cocktail of water and dust from the Tabernacle floor. He makes the woman swear an oath that will bring an imprecation upon herself if she is guilty. Then the priest wrote out the words of the oath on a scroll, washed the ink from the scroll into the water and gave the water to the woman.

The priest shall then write these curses on a scroll, and he shall wash them off into the water of bitterness. (Numbers 5:23)

The woman drank the water, symbolizing the ingesting of the curse to prove her guilt or innocence. If she was guilty, the water would harm her. If she was innocent, the water would have no malignant effect on her. Instead, it would increase her fertility.

The procedure raises a difficulty, though.

Ordinarily in Judaism it is forbidden to erase God's holy Name. For example, when a scribe is copying the Scriptures in Hebrew, he can erase any mistake he makes unless it contains God's Name. If he errs while writing a line of text with God's Name in it, he can erase the rest of the line, but not the Name of God.

For this reason, observant Jews do not write the Name of God in Hebrew on a chalkboard or white board that might be erased. Documents containing the written Hebrew Name of God take on a more precious status. They are not carelessly dropped or destroyed or irreverently tossed in the garbage. Holy books containing God's Name are not even left face down on a table or placed beneath other, less sacred books. Holy books are never taken into bathrooms. Even photocopies containing God's Name take on a holy status. When a scroll or book or piece of paper containing God's Name is ready for disposal, the item is accorded a proper "burial" of sorts in a repository for sacred writings. These traditions teach us to respect and revere God's Name.

De Talmoed zegt: "Men moet altijd voorzichtig zijn om zijn vrouw onrecht aan te doen, want haar tranen zijn veelvuldig en ze is gauw gekwetst."

TORA GEDEELTE VAN DE WEEK:

- **Nasso** (אָנָס | Neem op)
- **Tora:** Numeri 4:21-7:89
- **Haftarah:** Richteren 13:2-5
- **Evangelie:** Johannes 11:1-54

Gods Naam wissen

De echtgenoot van de vrouw die van overspel verdacht is, wordt naar de Tabernakel gebracht. De dienstdoende priester voor het ritueel bereidt een cocktail van water en stof van de Tabernakelvloer. Hij doet de vrouw zweren die een vloek over zich zal brengen als ze schuldig is. Daarna schreef de priester de woorden van de eed op een rol, waste de inkt van de rol in het water af en gaf het water aan de vrouw.

De priester zal dan deze vloeken op een rol schrijven, en hij zal ze afwassen in het water van bitterheid. (Numeri 5:23)

De vrouw dronk het water, dat de aanname van de vloek symboliseerde, om haar schuld of onschuld te bewijzen. Als ze schuldig was, zou het water haar schaden. Als ze onschuldig was, zou het water geen kwaadaardig effect op haar hebben. In plaats daarvan, zou het haar vruchtbaarheid verhogen.

De procedure brengt evenwel een probleem met zich.

Normaal is het in het Jodendom verboden om Gods heilige Naam te wissen. Wanneer een schrijver de Schrift in het Hebreeuws aan het overschrijven is, hij kan elke fout die hij maakt wissen, tenzij het Gods Naam betreft. Als hij zich vergist tijdens het schrijven van een regel tekst met Gods Naam erin, kan hij de rest van de lijn wissen, maar niet de naam van God.

Om deze reden, schrijven praktiserende Joden de Naam van God in het Hebreeuws niet op een bord of white-board dat kan gewist worden. Documenten met de geschreven Hebreeuwse Naam van God krijgen een kostbaarder status. Men laat ze niet achteloos vallen of worden niet vernietigd of oneerbiedig in de vuilnisbak gegooid. Heilige boeken met Gods Naam erin worden niet eens met de voorkant op een tafel gelegd of onder andere, minder heilige boeken geplaatst. Heilige boeken worden nooit meegenomen in badkamers. Zelfs fotokopieën met daarop Gods Naam krijgen een heilige status. Wanneer een rol of boek of een stuk papier met Gods Naam aan verwijdering toe is, krijgt het een nette "begrafenis" in een opslagplaats voor heilige geschriften. Deze tradities leren ons Gods Naam te respecteren en te eren.

Given the respect accorded to God's Name and the strong tradition against erasing God's Name, why does the Torah command the priest to erase the curse from the scroll into the water? God's holy Name appears twice in the curse. The sages teach that God is so concerned for peace between a husband and wife that He is even willing for His own Name to be erased to bring it about (*Sifre 17*). In Judaism, peace between husband and wife is referred to as *shalom bayit* (שלום בית), a term that literally means "peace of the house." Peace between a husband and wife takes precedence even over the sanctity of God's Name. If that is the case, we need to be careful about allowing religion to disrupt marriage. God is more interested in the success of your marriage than He is in your particular religious choices. He is so committed to the sanctity of marriage that He is even willing for his Name to be erased to preserve peace in the home. How much more should we make every effort to bring peace into our homes. The Talmud says "One must always be careful of wronging his wife, for her tears are frequent and she is quickly hurt." The Talmudic passage goes on to say that God is quick to respond to a wife's tears and that her tears are more efficacious than his prayers. God takes the tears of a woman very seriously. The passage concludes by saying, "One must always be respectful towards his wife because blessings rest on a man's home only for the sake of his wife." (b.*Baba Metzia* 59a)

Waarom beveelt de Tora de priester om de vloek van de rol in het water te wissen, gezien het respect toegekend aan Gods Naam en de sterke traditie tegen het wissen van Gods Naam? Gods heilige Naam komt in de vloek twee keer voor. De wijzen leren dat God zo bezorgd is voor de vrede tussen een man en vrouw dat Hij zelfs bereid is om Zijn eigen Naam te wissen om die vrede tot stand te brengen (*Sifre 17*). In het Jodendom wordt vrede tussen man en vrouw aangeduid als *shalom bayit* (שלום בית), een term die letterlijk "vrede van het huis" betekent. Vrede tussen een man en vrouw heeft voorrang zelfs op de heiligheid van Gods Naam. Als dat het geval is, dan moeten we voorzichtig zijn met het huwelijk door religie te laten verstoren. God is meer geïnteresseerd in het succes van je huwelijk dan in bepaalde religieuze keuzes van jou. Hij is zo begaan met de heiligheid van het huwelijk, dat Hij zelfs bereid is om zijn Naam te wissen om de vrede in het huis te bewaren. Hoeveel te meer moeten we er alles aan doen om vrede in onze huizen te brengen. De Talmoed zegt: "Men moet altijd voorzichtig zijn om zijn vrouw onrecht aan te doen, want haar tranen zijn veelvuldig en ze is gauw gekwetst." De Talmoed-passage gaat verder met te zeggen dat God snel reageert op de tranen van een vrouw en dat haar tranen effectiever zijn dan zijn gebeden. God neemt de tranen van een vrouw zeer ernstig. De passage besluit met te zeggen: "Men moet altijd respectvol tegenover zijn echtgenote zijn, omdat alleen omwille van zijn vrouw zegeningen rusten op het huis van een man." (b.*Baba Metzia* 59a)

